

Öh wôtta årra tiggedust,
Ja kangefaelust, surustust,
Keik wôtta hopis årra.

Luttikatte rohhi.

Kelle maias luttikad on ja neist taahhab lahti sada, se pango ommad sângid, tolid, istined ja keik kesket tubba ühte hunnikusse, toppigo uksed ja hafnad sammaldega eht taakudega finni, et suitso wâlja ei sa. Siis pango temma paia sisse tullisid süssi, ja pango sütte peâle merend nael kollaast weewlit, ja joosko isse toast wâlja. Tükki aia pârrast, kui se wewel otsa pöllenuud ja fööd kustunud — mis ta läbbi hafna woib wadata — siis pango jâlle uut luggo ellawaaid süssi paiasse ja nisamma paljo weewlit peâle. Nenda tehko temma nelli korda járges. Kui siis üks terwe nael weewlit årraprugitud, ja uksed ja hafnad terwe páwa ja ö finni olnud, on luttikad futumaks otsas.

Siis woiwad uksed ja hafnad jâlle sada lahti tehtud, et keik wing wâlja lähhâb, sedda (wingo) ei olle kauaks.

Sedda ollen minna isse läbbi katsunud, ja ollen luttikat test lahti.

Jubba keik se rahwa werri
Olleks kui mailma metri,
Mis on luttikatte nahkas,
Ja mis ilmas haises, lehkas.
Ammust aiaast jubba olli
Luttikattel kange wosli:
Keige kangem mees, kui maggab,
Luttikas seâl ennast taggab,
Lâhhâb hammustab ta nahka
Werriiseks ja kârna, pahka;
Ja kui närtind mehhé maggo,
Otsib pârrast seina praggo.
Minnad, kåed ja körwad, Pead
Maitswad luttikatte head.
Agga üksi weewli wing
Luttikal' on surma king.
